

Батлейка

Міхась Скобла

Мелі беларусы замілаваньне да пацешных спектакляў пра крыважэрнага цара Ірада ды яго паслухмянага жаўнера Ваяку, пра добрага анёла ды падступнага чорта, што намаўляе цара-шаленца на забойства Божага Сына.

Перасоўны тэатрык вандраваў ад вёскі да вёскі, ягоныя ўдзельнікі моклі ў дажджэвіцу, прадавалі дрыжыкі ў мароз. Затое якой радасцю запальваліся вочы малечы, калі над вільчаком казачнай хаткі ўспыхвала калядная зорка, а нябачны *батлейнік* выпускаў на сцэну гаваркія лялькі.

Беларуская батлейка мела і сваякоў — польскую шопку ды ўкраінскі вяртэп.

Вярнуцца да жыцьця батлейка здалела толькі напрыканцы шматспадзеўных 80-ых дзякуючы майстру Алесю Ласю ды Музэю Максіма Багдановіча, пад чыёй страхой яна жыве і сёньня.

Батлейка і за тры стагодзьдзі не састарэла. Яе клясьчныя сюжэты пра змаганьне добра зь ліхам для беларусаў ізноў надзённыя, хіба што ня школдзіла б троху паднавіць рэквізіт. Бо нараджаюцца новыя ірады:

Зноў спакой мяне пакіне,
Чуў я, што ў маёй краіне
Аб'явіўся новы цар —
Людзкіх сэрцаў валадар.
Хоча ўладу захапіць,
Мой загад — яго забіць.

Уся Беларусь напрыканцы другога тысячагодзьдзя ператварылася ў лялечны тэатар: хтосьці тузае за нітку, хтосьці прамаўляе чужым голасам.

Батлейка, батлейка, чароўная дзея...

Бацькаўшчына

Iгар Бабкоў

Сёньня слова „Бацькаўшчына“ з асаблівай асалодаю вымаўляюць беларускія рок-музыкі, а Кася Камоцкая нават вынайшла слова „мацькаўшчына“ як адказ на закладзеную ў слове полавую дыскрымінацыю.

„Бацькаўшчына“ найлепш гучыць з крыху іранічнай інтанацыяй: „дзеткі-грамадзяне“ любяць „маці-Радзіму“ і пабойваюцца „бацьку“ з нашай і ягнай „Бацькаўшчынай“.

Беларусізацыя

Аляксандар Лукашук

Пра Слова Дня Беларусізацыя працавала расказаць наша слухачка зъ места Шосткі Сумскай вобласці Ўкраіны Янія Мірашнічэнка:

„Здоров'я вам!

Слово дня — *білорусізація*.

На початку незалежності шовіністи загорлали про „насильницьку білорусізацію“. На ёхню ненависть зважали. Як наслідок, термін „*білорусізація*“